

Zprávy z redakce

Ahoj všem! Právě jste dostali do ruky čtvrté číslo vašeho oblíbeného školního časopisu :)! Dozvíte se v něm více o olympiádách a akcích naší školy. Nechybí ani stálé rubriky, jako je Knižní klub, Hudba aj. V tomto čísle M.E.Z.E.K nezaškodil, důvody jsou neznámé, nejspíš se drby neroznáší. Takže koukejte vytvořit nějaký skandál, ať má M.E.Z.E.K. o čem psát a do příštího čísla může nabídnout dvojitou porci. Omlouváme se za menší zpoždění, kvůli přijímačkám jsme to prostě nestíhaly, navíc se vyskytla řada nepředvídaných okolností, kvůli kterým nemohl být časopis vydán včas. Děkujeme všem, kteří přispěli svými články, a přežeme pěkné čtení.

Za celou redakci Majdoalík

Na tomto čísle se podíleli:

Kdo vás peskoval a popoháněl:

Alesja Anisimová a Magdaléna Novotná

Psali a psali: David Mužík, Jitka Novotná, Adam Třešňák, František Čech, Pavel Zahajský, Jana Zemanová, Petra Novotná, Lucie Jirkovská, Kristýna Kadlecová, Tomáš Kukul, Jana Váňová, Kristýna Langová, Jan Kulhavý

Jako divá malovala: Rut Junová

A celý časopis sestavil a stmelil:)

Pavel Michalička

Obsah

Olympiády	
-Český jazyk	4.
-Matematika	5.
-Dějepis	6.
-Interview s „olympioniky“	7.
Tvoje slzy	10.
Ťuká na mě jaro	10.
Omyl	11.
Proč?	12.
Ekologie naruby	13.
Imaginární výlety	14.
Létání	15.
Nakažlivé zívání	16.
Knihy	
-Kobercové	17.
-Popletená planeta	19.
Film	
-SAW2	21.
Hudba	
-Zpívání v dešti	24.
„Tajemný“ zaměstnanec	26.
Práce s chybou	28.
Optické klamy	29.
Sport-Land Roller	30.
Inzeráty	30.
Osmisměrka	32.

Olympiády

Český jazyk

Češtinářská olympiáda proběhla jako vždy v DDM v budově Na Zámecké. Měla jsem tam jít s Adamem, ale ten na poslední chvíli onemocněl, takže jsme dorazili s Františkem Čechem. Připravovali jsme se ještě den předem. Teda František, chudák, ne...=) Do Zámecké jsme dorazili včas, teda vlastně jsme tam pak ještě hodinu jak trotlové seděli, jelikož nějaká škola přijela pozdě. Největší starost mi dělal sloh... Když ve školním kole bylo za úkol popsat „starou belu“. Tušila jsem, že v okresním kole to bude ještě horší... A taky že bylo, slohový úkol zněl „Vzkaz v láhvi,“ formou vyprávění. Opravdu jsem vůbec nic nevěděla. Hryzala jsem tužku a hledala inspiraci. Bohužel se nedostavila, takže jsem napsala naprostou slátaninu, kde vzkaz v láhvi byl vlastně dopis na rozloučenou. Z deseti bodů jsem měla jen pět. Celkem se nás tam sešlo asi 37. Když mi paní učitelka Kněžourková pár dní na to oznámila, že jsem byla čtvrtá, opravdu jsem koukala. František skončil dvacátý šestý, jako náhradník se držel statečně, to musíte uznat. Taky to nebyla jeho první olympiáda! A co dodat? Na krajské kolo mi to sice o bod uteklo, ale i tak je to fajn pocit. Takže češtině zdar!

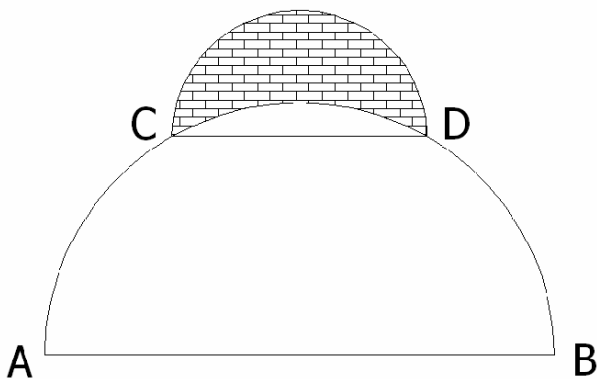
Magdaléna Novotná, 9.B

Matematika

Ve středu 22. března se úspěšní řešitelé z okresního kola vydali pod vedením pana učitele Škarvady na krajské kolo matematické olympiády do Prahy. Ke čtyřem žákům z naší školy se na nádraží připojilo několik studentů kolínského gymnázia. Soutěžící měli za úkol během čtyř hodin vypracovat 4 příklady. Bylo potřeba zapnout všechny mozkové závity a ani to kolikrát nestačilo. Nakonec se všichni zdraví a živí vrátili do Kolína a už se jistě těší na další ročník matematické olympiády.

Na zkoušku tu máte jeden příklad:

Určete obsah vyšrafovaného měsíčku z obrázku, pokud víte, že průměr AB větší polokružnice má délku 2 cm, průměr CD menší polokružnice má délku 1 cm a platí $AB \parallel CD$.

Řešení příkladu a umístění našich žáků najdete na internetové adrese: <http://home.pf.jcu.cz/mo>.

Adam Třešňák, 9.B

Dějepis

Okresní kolo proběhlo 2.února 2006 v Domě dětí a mládeže Kolín. Zúčastnili jsme se ho s Markem Vokálem, který šel místo Pavla Michaličky. Téma bylo letos zaměřeno na technické vynálezy a významné osobnosti různých odvětví vědy. Marek obsadil 18. a já 4.místo – mám vlastně jakousi bramborovou medaili - z celkem 30 soutěžících. Jelikož do krajského kola postupují první tři nejlepší, myslel jsem si, že teď pro mě soutěž skončila. Pak se ale nemohla zúčastnit žákyně ze třetího místa, jel jsem tedy jako náhradník do Kladna. Pedagogický dozor byl zajištěn z kolínského gymnázia, a to sice panem profesorem Duškem, který doprovázel Liu Junovou, první z okresního kola. Soutěžilo se v budově Základní školy Brjanská. Po skončení se mělo čekat na vyhlášení, ovšem my jsme se s pořadatelem dohodli, že nám výsledky zašlou poštou na školu. Nakonec jsem skončil na 18.-20. místě. A moje dojmy? Soutěž dobrá, Kladno nic moc!

František Čech (Čechomor), 9.B

Interview s nejúspěšnějšími „olympioniky“

Co táhne žáky k soutěžím? Jak se tam cítí? Jsou to nervy nebo euforie? Čtete a dozvíte se víc! A na co jsme se ptali?:

- 1) V jaké disciplíně si soutěžil/a, jak si skončil/a?
- 2) Jak si trénoval/a před závodní sezónou?
- 3) Potily se ti ruce na závodní ploše?
- 4) Jak si byl/a spokojen/a se svým výkonem?
- 5) Co tě baví na soutěžích (jestli tě to ovšem baví)?

Jana Váňová, 8.B

- 1) Mlask! Klokánek, no a v německý olympiádě. A pak bude přírodák a matika. Klokán - první a němčina, to radši nevím!
- 2) (smích) Eeeh! Jéžiš, Kikino, co tam píšeš? Ehm, odreaovala jsem se u televize.
- 3) Aní snad ne.
- 4) Hm
- 5) Ó, sakra! Mlask! Tož to nevím.

Jirka Javůrek, 7.B

- 1) No soutěžil jsem v pythagoriádě, klokanovi a matematický, zeměpisný olympiádě. V matematický jsem postoupil do okresního kola, klokan a pythagoriáda 1.místo. Ale ta byla minulej rok.
- 2) Nijak
- 3) Možná pravá.
- 4) Byl jsem spokojen. Trochu, mohlo to bejt lepší.
- 5) Moc ne (nebaví).

David Mužík, 8.B

- 1) V disciplíně, AJ, skončil jsem na 2. místě.
- 2) Netrénoval.
- 3) Jaký? Tak trošku.
- 4) Spokojen. (poté se zaculil) ☺
- 5) Ty výhry.

Ondra Pelák, 5.A

- 1) V matematiký, klokan – první, plus35.
- 2) Nic moc.
- 3) Ne.
- 4) No, dobře no. Ale plus blbě.
- 5) To nevím! Nevím...

Franc, 3.A

- 1) Cvrček.
- 2) No v matice jsou na konci cvičení „tři oříšky“, tak to jsem trénoval.
- 3) Ne.
- 4) Jó, dobrý.
- 5) Čím těžší, tím lepší.

Magda Novotná, 9.B

- 1) Disciplíně?! Eee, čeština, matika. Čtvrtá a úspěšný řešitel.
- 2) Šla jsem se rozcvičit na parkoviště, skákala jsem přes auta a násobila SPZky. A na češtinu jsem se připravovala tak, že jsme se učila abecedu, ale to Béčko mi vždycky vypadne!☹
- 3) Né, nepotily, já jsem mrzla, byla tam zima.
- 4) Já nevím. Na jednu stranu jsem ráda, ale trochu mě našťvalo to 4.místo.
- 5) Že nemusím chodit do školy a zkusím něco nového.

Marek Vokál, 9.B

- 1) No tak soutěžil jsem, jako v olympiádách, jo?
Dějepisná, matematická, školní kolo biologický. Byl jsem úspěšný řešitel a v matematický 9. v okrese.
- 2) Nějak jsem netrénoval.
- 3) Co je to za otázku? Jenom na 25%.
- 4) Tak na 83%
- 5) To proškrtni. Ne. Eh. Aspoň jsem se ulil ze školy. No nebo co mě na tom baví, asi to srovnání s ostatníma, ne?

Pavel Michalička, 9.B

- 1) Chemie – 7., matika – 12.-14., zeměpis, ale to ještě nevím a zítra jdu na fyziku.
- 2) Nijak.
- 3) Ne.
- 4) Jó, docela dobrý.
- 5) Už nic! Dřív mě to bavilo, teď už je to nuda.

František Čech, 9.B

- 1) Dějepisná olympiáda, čtvrtý jsem byl a šel jsem jako náhradník do krajského kola. Angličtina, devátý, eh, co to ještě bylo, chemická, česká jazyk – 26.
- 2) Nijak.
- 3) Ne.
- 4) Jó, dobrý.
- 5) Baví mě to, že mě to baví, ale jak už je toho hodně, tak už mě to nebaví.

Kikinka&Luciška

Tvoje slzy

Tvé oči, lásko moje,
lesknou se v nich slzy,
a z přivřených víček,
teče kapka po kapce.

Po tvářích, dolů a dolů...
Jako krůpěje rosy,
jež chtějí zalít zem,
a zeptat se, proč láska zklamání s sebou nosí.

Jenže zem jest němá,
zatímco vzdycháš,
radu pro tebe nemá,
marně ji hledáš.

Setři si poslední slzy,
vždyť slunce stále svítí,
stačí říci, že tě to mrzí,
a po slze tvé zde vyroste kvítí.

Majda

Ťuká na mě jaro...

Když ráno otvírám
okno a vypouštím tak tmu z
bytu, zhluboka se nadýchnu
čerstvého vzduchu, jež po

ránu halí celé město. Usmívám se, jen tak, na střechy, na holuba, co se usadil na okapu a na pána, co šel rodně koupit k snídani čerstvé rohlíky. Je mi dobře. Těším se na den, co mám před sebou, zajímá mě, co mě dnes potká a kdo na mě kde čeká...

Sýkorky... Zpívají. Zvonivě a vesele. Chtějí mi snad z dobrého úmyslu zpříjemnit ráno? Nejspíš. Každopádně se zaposlouchám. Na tváři se zase vyčaruje úsměv. A tak jdu a usmívám se. Pro sebe, pro všechny... a pak mě sluníčko mě pohladilo po tváři. Bylo jaro...

Magdaléna Novotná, 9.B

Omyl

Muradin, malý, tlustý trpaslík se takhle jednoho večera toulal lesem. Hlavu skloněnou, asi hledal v trávě poklad. Jak si tak špacíroval tím lesem, bylo to blízko vodopádu, voda zuřivě a s hukotem padala ze strmé skály do jezírka, a tak není divu, že Muradin hledě do hluboké trávy, která mu šlehala do tváře a zanechávala na vousech znatelnou mokrou stopu, si nevšiml opodál sehnuté Elfky, která sbírala maliny z keříku. Ačkoli je známo, že Elfové jsou vybaveni výborným sluchem, tak kvůli padající vodě u vodopádu Elfka neslyšela hlučného trpaslíka.

To, co se stalo, bylo strašné nedorozumění a pokračovalo v zuřivé bitvy mezi elfy, lidmi a trpaslíky. Muradin se stále přibližoval, hlavu skloněnou, jeho špičatý a dlouhý nos trčel kupředu a rozhrnoval trsy trávy. Najednou se před trpaslíkem zatmělo. Muradin se lekl a prudce zvedl hlavu. Svou helmicí nazdvihl sukni

Elfce, která nic netušíc sbírala maliny, trpaslík svým špičatým nosem dokonal dílo a zabořil jej přesně mezi půlky jejího zadečku. Elfka se lekla a okamžitě se vzpřímila, Muradinovi leknutím a rychlým pohybem prasknul pásek u kalhot, a tak, když se Elfka otočila, uviděla před sebou polonahého a ošklivého trpaslíka. Muradin zrudnul a ve spěchu si začal natahovat kalhoty. Elfka vyjekla a dala se do pláče, taková potupa, malý a smradlavý trpaslík se ji pokusil znásilnit!!

Muradin zmateně blekotal a naznačoval, že vše není, jak se zdá, ale byl tak překvapen tím, co se stalo, že se opravdu zmohl jen nesrozumitelné blekotání a máchání rukama. Zpoza stromu najednou vyjel Robin McEwan. Elfka si to však vyložila po svém. Nebylo nic platné, že se McEwan snažil celou záležitost vysvětlit, viděl to celé z poza stromu. Elfka trvala na svém a dala se na útěk. Robin se ji snažil dohnat, ale bylo to marné, Elfka hbitě zmizela mezi stromy.

Údajné znásilnění Elfky Muradinem a Robinem McEwanem není tudíž ničím jiným, než že trpaslík, pachtící se za zlatem vidí ...nic.

David Mužík, 8.B

Proč?

Já už nechci žít,
na co je mi život,
když tě nesmím mít?
Proč to tak bolí?
Srdce se mi drolí,
Chtěl bych tě mít,

teď o tom můžu jen snít,
na papír padaj slzy,
vrátíš se mi brzy?
Nechci se už trápit,
ale ty se nechceš vrátit!
Nemáš mě ráda
a už mě nechceš znát,
a tak pláču.....
proč si mě naučila milovat???

Tomáš Kukul, 8.B

Ekologie naruby

1. rada: Máte-li doma něco škodlivého, vyhod'te to, nejlíp sousedovi, na zahradu.
2. rada: Čím je to barevnější, tím lepší, určitě to přírodě pomůže.
3. rada: Nikdy si nešpiňte svůj vlastní dvorek olejem nebo saponáty na auto, **JEDTE RADŠI K POTOKU A TAM TO POŘÁDNĚ UMEJTE**, čím je tam víc ryb, tím líp (za chvíli tam už nebudou a nebudou vás obtěžovat svým smradem).
4. rada: Neplývejte sudy a nádobami na odpad. Vylijte to radši do řeky, tam se to ztratí.
5. rada: Nebojte se zabíjet vzácné druhy hmyzu - my vám uvěříme, že to byla sebevražda.
6. rada: Na větší zvířata si poříd'te pořádný kanón, aby nebyla náhodou silnější. Jíst se musí.
7. rada: Kdyby náhodou silnější byla, tak počkejte, až vás

sežerou, počkejte, až budete v žaludku a pěkně brutálně ho nakopejte a sežerte zevnitř.

8. rada: Zničte všechno, na co přijdete.

9. rada: Řiďte se našimi radami.

10. rada: Ekologie je na prd.

Pozn. redakce: Těmihle radami se neříďte!!

Pavel Zahajský 9.A

Imaginární výlety

Jelikož byla pěkná zima, mrzlo až praštilo (no, trochu přeháním) a při ranní pondělní hodině informatiky ve škole není zrovna nejtepleji, vymyslel nám, naší celé 8.B, pan učitel Hradecký geniální úkol.

Nejdříve jsme se se školním foťákem vrhli do „třicetpětky“. Tam jsme se navzájem zuřivě fotili a aranžovali hlavy, ruce či celá těla svých spolužáků. Fotky se nám opravdu povedly, přesto alespoň polovina z nás použila fotografie z jiných akcí.

Příští hodinu jsme zasedli k počítačům a vyslechli úkol. Koláž. Nejdříve jsme bezmocně těkali pohledem po učebně, ale pak, protože jsme pracovití a hlavně ctižádostiví studentíci, jsme se konečně dali do práce.

Brouzdali jsme po internetu a hledali vhodné exotické pozadí. Snad nejčastěji jsme naše spolužáky „nakolážovali“ k pyramidám. Ale objevili jsme se i uprostřed vodopádu a sedící pod palmami s kloboučkem z výtvarné výchovy. O krásné výtvary jsme se snažili v programu Gimp. Kouzlili jsme kouzelnou hůlkou,

pracovitě jsme si proklikávali cestu bodů, nebo jsme mnohdy koláž stvořili tak, jak to jen trochu šlo a vypadalo. Potom už jsme jen čekali na hodnocení, které bylo u většiny – výborně.

Proto pokud se někdy budete potřebovat vytáhnout

před svými kamarády, příbuznými nebo kýmkoliv jiným, kde všude jste byli na dovolené, řekněte si 8.B, ta vám vyrobí dokonalou fotomontáž.;

Kiki

Létání

Občas jsem chtěla mít křídla. Vzlétnout na modrou oblohu a mít nadhled. Včera jsem potkala pána, byl to postarší člověk s bílým plnovousem, mile se usmíval a za dvacet korun mi nabídl křídla, prý že dnes nic není zadarmo, ale že i tak je to dost levné, díky ptačí chřipce je sleva, prý se lidé bojí létat. Vlastně říkal, že si vždy najdou výmluvu... Někteří mají těžká křídla, jiní se bojí výšek. Ale já jsem neodmítla. Touze létat jsem neodolala. Vzala jsem si křídla a vylétla pomalu nad město, byl to pocit... Inu, byl to pocit, jako by vám někdo dal křídla. Letěla jsem a zrovna, když jsem byla už dost vysoko, že lidé dole pro mě byli už jen mravenečkové, chytla se mě úzkost. Srdce se mi nějak sevřelo a moje radost z létání se vytratila, úsměv opadl a já začala pomalu klesat... Níž a

níž... Když jsem ti přistála do náruče, začala jsem přemýšlet, co se vlastně nahoře stalo. Ano, byla to samota. A chyběla mi láska. Vždyť létat se smí jen ve dvou. Lidé jsou andělé s jedním křídlem a létat jde pouze v objetí...Poletíme?

Magdaléna Novotná, 9.B

Nakažlivé“ zívání

Znáte to asi všichni, někdo si zívne, vy si zívnete, někdo si zívne...Prostě řetězová reakce. Myslíte, že tedy na „nakažlivosti“ zíváním něco je? Z hlediska společenského chování je sice zívání považováno za projev beztaktnosti k ostatním lidem. Ale nezívají jen lidé, ale všichni savci. Podle odborníků se zívání dostavuje nejen ve stavech únavy, frustrace, nudy a zvýšeného napětí. Ne náhodou také šimpanzi napodobují zívání svých druhů a člověk prostě pochází z opice... Snažili jste se při těchto řádcích potlačit zívnutí? Když jsem to psala, moc se mi to nepovedlo...

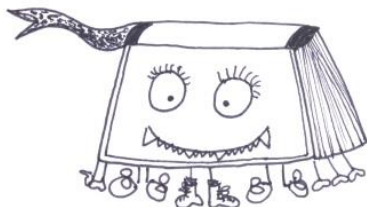

Majda Novotná, 9.B

Trocha kultury

Knihy

KOBERCOVÉ – Terry Prachett

Na začátku nebylo nic než nekonečná plochost. Pak se objevil koberec. V těch dnech byl mladičký. Mezi vlasy

ještě nebyl prach. Vlasy byly nové štíhlé, ne zaprášené jako dnes. A koberec byl prázdný.

Pak se objevil prach, který se snesl na *Koberec*, poletoval mezi vlasy a zahnízdil se v hlubokých stínech. Objevoval se další a další a snášel se tiše a pomalu mezi čekající vlasy, až vytvořil v *Koberci* hustou vrstvu.

A prach nakonec předl nás. Nejdříve se objevili malí tvorové, kteří si dělali doupata v prachu nebo se usadili vysoko ve vlasu. Pak přišli boleráti, lehkovrti, elektrostati, kozlonozi, hromdudové a tygraloci.

Takže měl *Koberec* život i zvuk. Ano, a také smrt a ticho. Ale v osnově na stavu života chyběla nit. *Koberec* byl plný života, ale nevěděl, že je živý. Dokázal *být*, ale nedokázal *myslet*. Nevěděl ani, co to je.

A tak jsme z prachu poslali my, *Kobercové*. Dali jsme *Koberci* jméno, pojmenovali všechny tvory a předivo bylo úplné.

Přestože nás odjakživa ohrožoval Smet (vysavač), který nenávidí, co jest v Koberci živého, přestože se kol nás prohlubovaly stíny, jsme duší Koberce a to je veliká věc. Jsme ovocem Velkého stavu.(úryvek z Koberců)

Podle Terryho Prachetta byla tato pověst ta nejstarší, nejkratší, nejznámější a nejoblíbenější na celém Koberci. Převedeno na naše měřítko něco jako biblický vznik světa za šest dní (když nebereme v potaz ta čtyři nej).

Sám autor v úvodu píše, že knihu vytvořil v sedmnácti letech. Byla vydána a časem dokonce vyprodána. Když se po pár letech začaly prodávat romány o Zeměploše, začali se lidé vyptávat, cože to jsou zač ti Kobercové, od stejného autora.

Na nátlak čtenářů byli Kobercové znovu vydáni. V té době si je pan Prachett také přečetl. Poté se je rozhodl přepsat, protože jak sám řekl, knihu psala úplně jiná osoba, které v té době bylo 17 a podle ní měla fantasy obsahovat mnoho králů bitev apod. S tím ovšem jeho zkušenější, starší já nesouhlasilo, a tak trochu přepsalo a vyčistilo příběh o zbytečné krále a bitvy.

Jestliže máte rádi příběhy z vymyšlených světů, které se řídí podivnými zákony a jsou obývány pozoruhodnými bytostmi, je pro vás dobrodružství na Koberci ta správná volba.

Jitka Novotná 9.B

POPLETENÁ PLANETA

Neobyčejný komiks z jiné galaxie.

Daleko v zapadlých končinách galaxie v planetární soustavě Tairi se nachází planeta Aglaras nazývaná též Popletená planeta. A právě tady začíná naše nekonečné dobrodružství, které je zahaleno tajemstvím a má příchut' voňavých dálek.

Vládce Popletené planety vyšle generála Dragona s jeho posádkou na trestnou výpravu s náročným úkolem pochytat různé „zločince“, kteří se provinili vůči mezigalaktickým zákonům. Jedním z takových provinilců je i učitel v podání moderátora Jirky Basty, který žije v jednom bezvýznamném městečku na naší modré planetě. Podával svým žákům nepravdivé informace o mimozemských civilizacích, a to se mu jednoho dne stalo osudným. Při jeho pravidelném pozorování hvězd na cvilínské rozhledně ho pomocí světelného paprsku teleportují mimozemšťané pod velením generála Dragona do cely na palubě jejich kosmické lodi.

To však ještě nikdo netuší, že učitele sledovala na rozhlednu trojice dětí, kterou nedopatřením paprsek také zasáhl, a došlo tak k přenosu spolu s učitelem.

Během letu se dostane létající talíř do roje meteoritů, kde dojde k tragické srážce. Pilot se snaží s létajícím talířem nouzově přistát na nejbližší planetě s tajuplným názvem Gvadas. Talíř je hrubě poškozen a na všechny potřebné manévry už je pozdě, zastaví ho až písek, ve kterém zůstane nehybně trčet. Palubní počítač okamžitě vyhlásí stav nouze a otevírá všechny východy, tak aby

mohla posádka uniknout. Toho učitel využije a při svém útěku z cely narazí na průzkumné pozemní vozidlo. Tím se pak dostává do zakázané zóny, kde ho polapí chapadlové stromy. Mezitím se k planetě Gvadas blíží tři kosmické lodě. Jedna má za úkol zachránit posádku, druhá nákladní odklidit vrak a ta třetí patří pirátským Thornům, kteří mají nekalé úmysly.

Naši hrdinové ani v nejmenším netuší, jak nebezpečné dobrodružství je ještě čeká

A jací tvorové žijí na Popletené planetě, jaké mají domy, roboty, auta a stravovací návyky?

To vše se dozvíte v našem novém komiksovém seriálu (časopisu), jehož díly vycházejí každý měsíc. Seriál Popletená planeta, je komiksem budoucnosti, protože se jedná o kombinaci fotografií a počítačové grafiky. Zaujímá tak místo mezi klasickým komiksem a filmem.

Vítejte ve světě *Popletené planety*.

Další informace najdete na www.popletenaplaneta.cz.

Roman Pleca

Film

SAW 2

Když se ani ne před rokem vřítíl do našich kin film s prapodivným názvem „Saw: Hra o přežití“, jen málokdo čekal, že by se mohlo jednat o jeden z nejlépe promyšlených thrillerů posledních let. Brzy k nám dorazí druhé pokračování. Naplní naše očekávání a překoná laťku nastavenou svým předchůdcem, nebo skončí

zasypán v
propadlišti dějin
zpackaných
druhých dílů?
Uvidíte sami, zatím
vám mohu jen
povědět, jak splnil
či nesplnil mé
představy.

Na začátku je místnost. V ní sedí muž a na hlavě má „masku smrti“. Nástroj, který vám dokáže během sekundy proměnit hlavu a její obsah v látku velmi podobnou rajsému protlaku. Klíč k otevření masky musí muž hledat doslova v sobě. Ti, kteří již viděli první díl, hádají správně. Onen muž má totiž brzy zjistit, kolik je sám ochoten prolít krve, aby přežil a zjistil, zda se dnešek stane prvním či posledním dnem zbytku jeho života. Toliko k začátku, který vám velice důrazně naznačí, že druhý díl Hry o přežití nebude filmem pro slabé nátury. Musím se přiznat, že i mě donutila hned počáteční scéna k přivření očí a hlasitému vyzývání muže na obrazovce, ať nedělá to, co se udělat chystá.

Vypadá to slibně, že? Zdá se, že se režisérovi i scenáristům povedlo plynule proplout z prvního dílu do druhého, ale... (již za tohle „ale“ odečítám filmu 10%) zdání jaksi klame. Logické provázání obou filmů je sice na celkem slušné úrovni a Saw II nám jistě objasní mnohé zamlženější okamžiky předchozího dílu, ale atmosféru film bohužel počne ztrácet už po prvotní sekvenci. Problém je v tom, že už podvědomě tušíte, co vás čeká... Nějací lidé zamčení v nějaké místnosti. A ono to tak, světe div se, skutečně je (dalších 10% dolů). Moc mě zamrzelo, že se tvůrci nepokusili opět trošku více si pohrát s divákem a uchýlili se raději k osvědčené jistotě.

V místnosti (on je to tedy vlastně dům, ale nebud'me detailisté) se nachází osm lidí, kteří jsou spolu opět nějak provázáni. Pouto mezi nimi je však bohužel velmi čitelné a navíc postavy jsou samy o sobě naprosto nezajímavé.

Díky krátké stopáži nemáte bohužel vůbec čas se nějak do party uvězněných jakkoliv vžít a snad s nimi i cítit, jako tomu bylo u Adama a Lawrence v Saw

I. Napadá mě přirovnání ke Kostce. I tam totiž ležely na zemi tři mrtvoly dřív, než jste stačili kohokoliv poznat blíže. Navíc mi tam vadil jedinec jménem Xavier, jehož, zdá se, jedinou úlohou bylo poštvat proti sobě diváka. Již při zběžném pohledu na něj a poslechu pár jeho slov

zjistíte, že většina jeho šedých buněk si dává buďto zdravotní dovolenou, anebo nějakým záhadným způsobem podporuje tvorbu jeho muskulatury. Na myšlení je však určitě nepoužívá. Zbylé postavy mají přeci jen jakous takous individualitu. A to především dvě, kterých si děj všimá nejvíc. Jistý Daniel, syn vyšetřovatele případu, a Amanda, slečna, která již jednou měla tu čest s Jigsawem (sériovým vrahem známým z prvního dílu) a jeho pastmi.

Jigsaw. Na něj jsem, zapomněl, že? Ne, nebojte, taky se na něj dostane. A to celkem hodně. Bude nás totiž provázet většinou příběhu spolu s detektivem Ericem Matthewsem (Danielovým otcem), který bude také zapojen do „hry“. Odhalí se nám mnoho myšlenek Jigsawa a pohnutek, které ho vedly k hraní si s lidmi. Nebudu se tady o tom sáhodlouze rozepisovat, protože bych musel říci buď vše, nebo nic. Zůstaneme raději u toho ničeho a koukneme na nějaké plusy, mezi které se řadí, tedy alespoň pro mě, především skvělá kamera a ke konci dobře gradující děj. Jenže toho se bohužel dosáhlo za celkem vysokou cenu. Konečná fáze je neskutečně překombinovaná a vychrlí na vás strašně moc informací současně. Taky vám to něco připomíná, že? Ano ano, pozorný divák si jistě všimne, že konec je, dá se říct, kopií konce prvního dílu. Jenže to, co u předcházejícího působilo nově a neotřele, působí tady zbrkle a nuceně. Bohužel i v tomto klíčovém místě si měli autoři trošku více pohrát s detaily a přidat nápad... Strhávám svých posledních deset procent a pomalu, ale jistě se blížím k závěru.

Saw II sice nespadá do šedi průměru, ale už to prostě není taková bomba, jako byla jednička. Tam, kde se film

zadrhává v ději, je přidáno více krve, takže se můžete těšit na celkem pěkná jatka. Pokud chcete akci, napětí, nápaditý děj, originální prostředí a neokoukanou zápletku, tak se podívejte na první díl. Ale jestli vám stačí méně a chcete jen zahnat nudu a mít špatné sny, pak je Saw II více než dostačující.

Můj vlastní dojem z filmu byl velmi chladný, příběhové napětí nebylo na horror mých očekávání dostačující, ale jinak si myslím že je to zdařilý film.

Mé hodnocení: 65 %

Jan Kulhavý, 9.A - čerpal jsem ze stránek:
<http://www.kfilmu.net/>

Hudba

Zpívání v dešti

Teď si asi myslíte, že vám tu budu vyprávět nějaký přeslazený příběh, ale mýlíte se. Kdo neskončil u nadpisu, tak určitě neprohloupil. Budu vám totiž vyprávět o muzikálu, který zhlédli žáci 7.B a mini partička z 8.B. Ve svém repertoáru ho má Hudební divadlo Karlín, které se kvůli záplavám přemístilo do Kongresového centra.

Muzikál nás zavede do prostředí hollywoodských filmových studií na přelomu 20. a 30. let dvacátého století. V té době přichází novinka: zvukový film. Vlastně zvukový film se stal hlavním námětem muzikálu, ale zpět. Dosud slavná herecká dvojice Don

Lockwood(Martin Dejdar) a Lina Lamontová(Ivana Chýlková) točí jeden úspěšný němý film za druhým, jenže přichází zlom a firma Warner Bros uvádí na filmová plátna zvukový film. Producent R.F.Simpson(Radoslav Brzobohatý) reaguje, a tak místo němého „Šermujícího kavalíra“ natočí mluveného „Tančícího kavalíra“. Přichází problém, kterým je Linin hlas. Vyřešit ho má přítelkyně Dona Kathy Seldenová(Kateřina Brožová), která hlas Liny dokonale nadabuje. Jak se říká „Lež má krátké nohy“ i v tomto muzikále se na pravdu přišlo a místo Liny získává slávu Kathy.

V muzikále je mnoho komických scén.. Stačí jen, aby Lina Lamontová promluvila, a celé divadlo propuká v hlasitý smích. Také Cosmo Brown(Lumír Olšovský) nezapře svůj komediální talent.

Ani choreografie nebyla opomenuta. Sestavili ji Václav Muška a Jan Hartmann. Celou dobu předvádějí herci skvěle sehraná stepařská čísla, bez kterých by se představení, režírované Petrem Novotným, jistě neobešlo.

A konec? No samozřejmě „Happy End“. Kathy miluje Dona, Don miluje Kathy a film měl obrovský úspěch. Co víc si přát?

Můj dojem??? Muzikály jsem moc nemusela, ale tenhle byl fakt super. A ještě lepší je, když si potom zajdete do Mc‘Donaldu (jako my). A koho to zaujalo, tak rychle hopkejte do Prahy do „Kongresáku“ a sami se přesvědčete o úúúžasnosti Zpívání v dešti!!!

Kristýna Langová,8.B

Pro chytré hlavy

„Tajemný“ zaměstnanec naší školy

Vítáme vás u další zpovědi „Tajemného“ zaměstnance naší školy. V tomto čísle někoho představíme, a tipnete si, kdo to může být. A v příštím čísle se dozvíte, kdo to je. V minulém čísle, jak jste určitě správně tipovali, byla paní učitelka Monika Coubalová.

1. Jak dlouho pracujete na naší škole? Třetím rokem.
2. Líbí se vám tato práce? Ano, pokud zrovna neučím v 9.A, která se špatně vyspala.
3. Učil/a jste někdy na jiné škole než na naší? Ano, na 6. ZŠ.
4. Který rok jste vystudoval/a školu? To vím přesně, protože mám ten letopočet za věšený na řetízku - 2000.
5. Jak trávíte volný čas? Vymýšlím písemky a DÚ, co jiného?
6. Máte přítele/přítelkyni? Ano.
7. Jste ženatý/vdaná? Ne. ...ale možná se budu ženit...
8. Máte děti? Ne.
9. Plánujete nějaké? A kdy? Ano, ale zatím ještě nevím kdy.
10. Kdo je váš idol? Že by můj partner do života?
11. V jakém jste se narodil/a znamení? Beran.
12. Díval/a jste se na ZOH? Jasně, kdo by se nedíval?
(ZOH - Zajímavě Oholené Holky)
13. Kterému sportu fandíte? Líbí se mi biatlon.

14. Vy sám/a také sportujete? Snažím se, pokud čas dovolí, tak 2x - 3x týdně.
15. Oblíbená barva: Červená. ...příbuznost s upírem. Fascinuje mě rudá...
16. Oblíbené číslo: Nemám. ...možná Ludolfovo...
17. Oblíbené roční období: Jaro.
18. Oblíbená květina: Růže. ...ale za oknem pěstuji jednu nelegální rostlinku, pro své bezpečí ji raději nebudu jmenovat...
19. Oblíbený film: prozatím - Svět podle Prota.
20. Oblíbený herečka: Julia Roberts. ...nebo jak se vlastně jmenuje možná spíš Rulila Joberts...
21. Oblíbené jídlo: Bramborový knedlík, špenát a hovězí maso. ...to miluju...
22. Oblíbená kniha: Vaše sešity s písemkama. ...rád/a si přečtu i Káju Maříka...
23. Oblíbený den v týdnu: Sobota (týden za mnou, ale ještě není další přede mnou)
24. Oblíbené pití: Víno a pizeň. ...a všechno co teče...
25. Oblíbené místo: Kdekoliv v přírodě, kde není moc lidí.
26. Oblíbené oblečení: Je mi to jedno, ale musí být pohodlné ...nebo je lepší, když nemám nic...

Dnes jsme se toho dozvěděli snad dost, takže se vám bude snáze hádat. Některé odpovědi byly částečně doplněny.

Pavel Zahajský 9.A

Práce s chybou

Projížděly sme s otcem celý liberecko.
Projely Jsme už skoro všetsko.
My fšak cestujeme rády.
Vílety maj řádný grády.
S tátou sme jak trosečnícý.
Potkáváme pany snící.
Vydíme i bezdomofce.
Prohlížíme fšechny kopce.
Uš sme doma uš sme tu.
Sláva nazdar výletu.

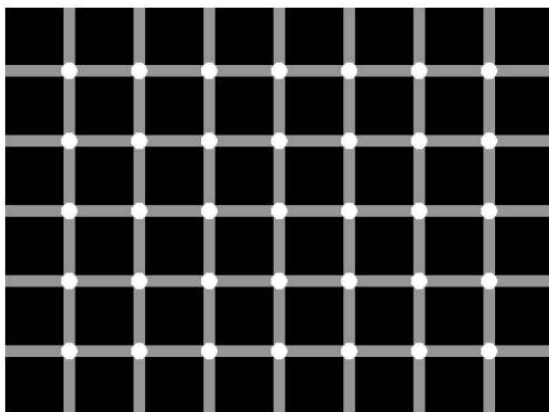
Pozn.redakce: jméno toho, kdo najde nejvíc chyb,
zveřejníme v příštím čísle.=)

Zemanová Jana a Novotná Petra, 9.A

Optické klamy

Tvář s brýlemi,
anebo také slovo Liar

Sečti černé tečky!

Sport

Revoluce mezi bruslemi – Land Roller

Převratná novinka v bruslení od doby, kdy se in-line brusle staly populární.

Nový typ bruslí dostal název Land Roller. Převratu v bruslení dopomohly zásadní změny v designu, které umožňuje použití bruslí na plochách, ale i v terénu, kde standardní in-line brusle nelze použít.

Land Roller nabízí nové možnosti především v rekreačním bruslení, avšak trénuje na nich letošní olympijský vítěz v rychlobruslení. Funkčnost bruslí zajišťuje patentovaná technologie šikmého zavěšení koleček. Výhody spočívají v rychlosti, hladké jízdě, snížení tření a schopnosti bruslit i na drsném povrchu.

A jak že to všechno začalo? Na jaře 1995 Bert Lovitt a Warren Winslow začali společně pracovat na dokonalých terénních bruslích. Winslow byl vášnivý bruslař a lyžař. Žil na farmě v Northwestern, ve státě Illinois a hledal nějaký typ "točivých lyží". Svoje poznatky zkoušel se svými psy a jezdil s nimi okolo farmy.

Jeho myšlenka byla tou správnou pro zrození párů Land Roller.

Kiki & Lucík

Inzeráty

Ahojky, všem, co se doma nudí, doporučuje každý psycholog společnost - i já vám to doporučuji. Mám

doma 4 morčátka (čistokrevná). Kdo se ozve a bude mít zájem, dostane ho ode mne zadarmo. Informace u Petry Novotné 9.A.

Pokud máte zájem o ptactvo - hrdličky a andulky za levnou cenu. Modrobílí, zelenožlutí, modrozelení ptáčky čekají na trpělivé majitele. Více informací opět u Petry Novotné 9.A

Pro milovníky hudby máme skvělou nabídku, na čísle 321763422 se dozvíte více informací o koupi krásného klavíru Zn. Cena dohodou. Jana Zemanová 9.A.

Pro děvčata s osamělou duší a smyslem pro humor tu máme nabídku. Honza Vitoslavský z 9.A hledá slečnu malé postavy pro příjemné večery s knihou. Více informací přímo u něj. Zn. Čekám Páčko Honzan

A další seznamovací řádky. Milá, chytrá bruneta hledá milého, chytrého chlapce který má rád plavání, počítače, pizzu, procházky a psy. Tento muž s 5 P má přednost. Zn. Více informací u Jany Zemanové z 9.A.

Pozn.:

Ptáte se, proč jsou na seznamce právě tito dva? Protože Petra Novotná je dala do hromady a oni náhle zjišťují, že si nemají co říct. Smůla, co?

A něco na závěr:

Petra Novotná prodá (hodně levně) Testy (na přijímačky) z matiky. A Testy (na přijímačky) z českého jazyka. Zn.Cena i okolo dvacký za jednu knížku. P.S. Kdo mě zná, má slevu. Doporučuji mladším žákům.

Pavel Zahajský a Petra Novotná, 9.A

Osmisměrka

P	A	V	Á	R	K	Ř	E	S	Ť	A	N	A
R	R	V	R	Í	K	E	O	Š	K	O	D	A
O	K	A	P	T	A	T	R	Á	Ě	O	O	E
V	P	Í	K	A	R	Á	T	Á	H	B	B	Z
O	A	O	L	Y	M	P	I	Á	D	A	R	Y
K	S	S	T	S	R	O	N	D	L	V	O	P
A	A	Í	T	Ě	O	H	R	A	D	A	T	U
C	Ř	A	D	A	Ž	L	O	P	A	T	A	K
E	O	V	Í	L	K	E	N	Ý	H	O	O	Á
C	E	P	O	K	O	D	Í	V	Á	N	Í	N

AKÁT	LABE	ODÍVÁNÍ	PRAK
COP	LOPATA	OHRADA	PROVOKACE
DÁREK	MRAK	OHÝNEK	RYTÍŘ
DARY	MROŽ	OKAP	ŘADA
DOBROTA	NÁHODA	OPAR	ŘASA
KARÁT	NÁKUPY	OSLÍK	SÍDLO
KOPEC	NITRO	OTĚŽE	ŠKODA
KRÁVA	NOK	PÁTEŘ	ŠRÁM
KŘESŤAN	OBAVA	POHLED	VÝPAD